

32000R0827

26.4.2000

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 101/21

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 827/2000**z dnia 25 kwietnia 2000 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2461/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 w zakresie uprawiania odłogowanych gruntów w celu produkcji surowców wykorzystywanych do wytwarzania we Wspólnocie produktów nie przeznaczonych pierwotnie do spożycia przez ludzi lub zwierzęta**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych⁽¹⁾, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2704/1999⁽²⁾, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) art. 6 ust. 3 pierwszy akapit rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 przewiduje, że odłogowane grunty mogą być uprawiane w celu produkcji surowców wykorzystywanych do wytwarzania we Wspólnocie produktów nie przeznaczonych pierwotnie do spożycia przez ludzi lub zwierzęta, pod warunkiem stosowania systemów efektywnej kontroli;
- (2) w celu zapewnienia zgodności z pkt 7 Protokołu Ustaleń dotyczącego roślin oleistych, zawartego między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w ramach GATT i zatwierdzonego decyzją Rady 93/355/EWG⁽³⁾, art. 6 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 przewiduje, że jeśli ilość produktów ubocznych używanych w celach paszowych bądź spożywczych, wyprodukowanych przy uprawie roślin oleistych na gruntach odłogowanych zgodnie z akapitem pierwszym przewyższa 1 milion ton rocznie wyrażonych w ekwiwalencie sojowym, na podstawie przewidywań ilościowych określonych w umowie z producentem, w celu ograniczenia ilości do 1 miliona ton, ilość przewidziana w każdej umowie, a mogąca być wykorzystana w celach paszowych bądź spożywczych powinna być zmniejszona;
- (3) w celu umożliwienia wprowadzenia w życie zasad ustanowionych w art. 6 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1251/1999, system monitorowania w celu oszacowania ilości produktów ubocznych, wprowadzony przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 2461/1999⁽⁴⁾, powinien być rozszerzony;
- (4) jest również niezbędnym zdefiniowanie metody kalkulacji, która ma być używana przez Komisję jako część systemu monitorowania oraz wprowadzenie procedury ustalania współczynnika dla zmniejszenia ilości produktów ubocznych, które mają być wykorzystane do celów paszowych albo spożywczych, który stosowany byłby do każdej umowy, w którym pułap 1 miliona ton

jest przekroczony; w takich sytuacjach, zawartość czystego białka powinna być decydującym kryterium przy sporządzaniu metody kalkulacji;

- (5) aby zapewnić, że maksymalna ilość produktów ubocznych przeznaczona do spożycia przez ludzi lub zwierzęta nie jest przekroczona, powinny być przedstawione dowody dotyczące rozdysponowania ilości produktów ubocznych na cele niepaszowe i niespożywcze, przez wniesienie zabezpieczenia przez zbierającego lub pierwszego przetwórcę;
- (6) w celu zapewnienia efektywnej kontroli przeprowadzanej zgodnie z wymogiem nie przekroczenia pułapu 1 miliona ton, niezbędnym jest ustanowienie końcowego terminu, do którego będzie można dysponować produktami ubocznymi wykorzystywanymi w celach rynkowych niepaszowych i niespożywczych;
- (7) nowe zasady dotyczące wsparcie rozwoju obszarów wiejskich w 1999 r. nie przekreślają już wyraźnie pomocy agroekologicznej zakwalifikowanej jako wspólnotowe uzgodnienia o odłogowaniu dotyczące uprawiania niepaszowych i niespożywczych roślin uprawnych; w interesie spójności, powinny być przyjęte przepisy zabraniające kumulacji z innymi wspólnotowymi systemami wsparcia;
- (8) od momentu opublikowania Protokołu Ustaleń w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich w 1993 r., podmioty gospodarcze są zobowiązane do znajomości jego warunków od tej daty; w obawie przekroczenia pułapu 1 miliona ton w roku gospodarczym 2000/2001, powinny zostać ustanowione przepisy umożliwiające stosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu we wszystkich umowach zawartych w roku gospodarczym 2000/2001;
- (9) środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) 2461/1999 wprowadza się niniejszym następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 18.6.1993, str. 25.⁽⁴⁾ Dz.U. L 299 z 20.11.1999, str. 16.

1) W art. 4 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku, gdy umowy dotyczące nasion rzepaku, rzepiku, ziaren słonecznika lub nasion soi objętych kodami CN 1205 00 90, 1206 00 91, 1206 00 99 lub 1201 00 90, wnioskodawcy zapewniają, w uzupełnieniu informacji wymaganych na podstawie ust. 2, że sprecyzują całkowitą przewidywaną ilość produktów ubocznych i przewidywaną ilość produktów ubocznych przeznaczonych do wykorzystania innego niż spożycie przez ludzi lub zwierzęta, wskazując gatunek w obydwu przypadkach.

Ilości powinny być określone na podstawie następujących wskaźników:

- a) 100 kilogramów nasion rzepaku i/lub rzepiku oznaczonych kodem 1205 00 90 uważa się za ekwiwalent 56 kilogramów produktów ubocznych.
- b) 100 kilogramów ziaren słonecznika oznaczonego kodem CN 1206 00 91 albo 1206 00 99 uważa się za ekwiwalent 56 kilogramów produktów ubocznych
- c) 100 kilogramów nasion soi oznaczonych kodem CN 1201 00 90 uważa się za ekwiwalent 78 kilogramów produktów ubocznych.”

2) Artykuł 14 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 13, właściwe władze określone w ust. 1 tego artykułu, możliwie jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 30 czerwca roku, w którym surowce mają być zebrane, powiadomią Komisję o całkowitej ilości produktów ubocznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zwierzęta i wynikających z umów, przewidzianych w art. 4 dotyczących rzepaku, rzepiku, ziaren słonecznika oraz nasion soi objętych kodami CN ex 1205 00 90, 1206 00 91, 1206 00 99 oraz 1201 00 90.

2. Na podstawie informacji dostarczonych przewidzianych w zastosowaniu ust. 1, Komisja oblicza przewidywaną całkowitą ilość produktów ubocznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zwierzęta, wyrażoną w ekwiwalencie mąki sojowej, stosując następujące mnożniki:

— makuchy sojowe: 48 %

— makuchy rzepikowe: 32 %

— makuchy słonecznikowe: 28 %.

Jeśli w wyniku kalkulacji przeprowadzonych zgodnie z akapitem pierwszym, Komisja odkryje przekroczenie pułapu 1 miliona ton produktów ubocznych, które mają być wykorzystane na cele spożywcze i paszowe, ustala ona, tak szybko jak to możliwe i przed dniem 31 lipca ostatniego roku, w którym surowce mają być zebrane, procentową redukcję stosowaną do każdej umowy, do celów określenia maksymalnej ilości produktów ubocznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zwierzęta.”

3) W art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zabezpieczenie jest zwolnione na zasadzie proporcjonalności pod warunkiem, że właściwe władze danej osoby zbierającej bądź pierwszego przetwórcy są w posiadaniu dowodu na to, że:

- a) dana ilość surowca została przetworzona zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w art. 4 ust. 2 lit. f), z uwzględnieniem, odpowiednio do okoliczności, zmian wprowadzonych zgodnie z art. 8.; i
- b) w przypadku umów dotyczących nasion rzepaku, rzepiku, słonecznika, soi objętych kodami CN 1205 00 90, 1206 00 91, 1206 00 99 albo 12 01 00 90 i stosowania procedury przewidzianej w art. 14 ust. 2, ilość produktów ubocznych, która przekroczyła maksymalną ilość przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zwierzęta, znalazła zbyt do innych celów niż paszowe i spożywcze.”

4) W art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawowe wymagania w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 są następujące:

- a) obowiązek przetwarzania surowca, przede wszystkim na produkty końcowe określone w umowie;
- b) w przypadku stosowania procedury przewidzianej w art. 14 ust. 2, obowiązek szukania zbytu, dla ilości produktów ubocznych przekraczających maksymalne ilości przeznaczone do spożycia przez ludzi i zwierzęta, na cele inne niż spożywcze i paszowe.

Przetwarzanie na jeden lub więcej produktów końcowych określonych w załączniku III, przeprowadzone do dnia 31 lipca drugiego roku od tego, w którym osoba zgłaszająca zebrała surowiec. W przypadku stosowania procedury przewidzianej w art. 14 ust. 2, ten nieprzekraczalny termin jest również przestrzegany w stosunku do zbytu na rynku ilości produktów ubocznych wykraczających poza maksymalne ilości przeznaczone do spożycia przez ludzi i zwierzęta, na cele inne niż spożywcze i paszowe.”

5) W art. 25 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

- „a) finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1258/1999;
- b) pomocy wspólnotowej przewidzianej w rozdziale VIII rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 z wyjątkiem wsparcia przyznawanego w odniesieniu do kosztów siewu gatunków szybko rosnących przewidzianych w jego art. 31 ust. 3 akapit drugi wymienionego rozporządzenia.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się w odniesieniu do wszystkich umów zawartych na lata gospodarcze 2000/01 i następne lata, niezależnie od daty ich zawarcia.

Nie naruszając poprzedniego ustępu, przepisy zmieniające art. 4 ust. 4 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2461/1999 przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, stosuje się w odniesieniu do umów zawartych na lata gospodarcze 2000/01 i następne lata.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 kwietnia 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji
